

מ"ת 41571/05/15 - מדינת ישראל נגד אדהם מוסראתי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

11 אוקטובר 2015

מ"ת 41571-05-15 מדינת ישראל נ' מוסראתי(עציר)

בפני כב' השופט בני שגיא
מבקשת
נגד
משיב
1. מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אורן פז
1. אדהם מוסראתי ע"י ב"כ עו"ד איתן און

החלטה

כללי

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, וזאת לאחר שהוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירה של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי האמור בכתב האישום, ביום 4.5.15 שהו המשיב וג'אמל בובלי (להלן - **המנוח**) בחתונה באולם אירועים בעיר בת ים. אין בכתב האישום או בחומר הראיות פירוט ביחס לטיב הסכסוך שנתגלע בין השניים או פירוט ביחס למניע אחר, אולם צוין כי בשלב מסוים, עזב המנוח את אולם האירועים וירד לרחוב, וכך עשו אף המשיב וחבריו. בהיותם ברחוב, ניסו המשיב וחבריו לאתר את המנוח, וכאשר ראו אותו, החל המשיב להתקדם לעברו בכוונה לפגוע בו. חבריו של המשיב ניסו למנוע ממנו לעשות כן ותפסו את המשיב, אולם המשיב השתחרר מאחיזתם, שלף אקדח שהחזיק על גופו וירה שתי יריות מטווח קצר לעברו של המנוח, כאשר אחת מהן פגעה בראשו וגרמה למותו.

טיבה של התשתית הראייתית וזירת המחלוקת

3. אין מחלוקת כי הרצח בוצע בכניסה לפאסג' אשר מעליו ממוקם אולם האירועים. האירוע צולם ממספר מצלמות שונות, וניתן לראות את רצף ההתרחשויות החל מהיציאה מאולם האירועים לחניון ובהמשך לרחוב עד להגעתו של המנוח לפאסג' ולירי בו.

שני הצדדים מיקדו טיעוניהם בשאלת התשתית הראייתית, ובעיקר - בשאלת הזיהוי והמסקנות שניתן להסיק מצפיה בסרטונים המתעדים את כל חלקיו של האירוע.

4. לשיטת התובע, ניתוח הנצפה בסרטונים השונים מוכיח, ברמה הנדרשת לשלב זה של ההליך, כי המשיב הוא האדם אשר ירה במנוח. התובע אף הפנה לעובדה כי המשיב שמר על זכות השתיקה, ונמנע מלאשר נתון כלשהו, לרבות את עצם נוכחותו באותה חתונה.

5. לעומתו, הסניגור סבור כי אין באותם סרטונים כדי ללמד על זהות היורה, מה גם שקיימות שתי עדויות של עדי ראייה המתארים את היורה כאדם שלבש חולצה לבנה, בעוד שהמשיב, על פי טענת התביעה, לבש חולצה שחורה. באשר לשתיקת המשיב - הסניגור ציין כי יכולות להיות סיבות רבות לשתיקה זאת, ומקום בו התשתית הראייתית אינה קיימת, ממילא אין בשתיקה כדי לשמש ראיה פוזיטיבית.

דין והכרעה

6. על פי הנצפה בסרטונים, ובשלב זה מבלי להתייחס לעניין זיהוי הדמויות, האירוע התרחש באופן הבא (כל ההפניות הן לתקליטור אשר ריכז את הסרטונים מכל המצלמות הרלוונטיות):

(א) המנוח ואורחים רבים נוספים נצפים כמגיעים לחתונה ומשתתפים באירוע, וביניהם אדם אשר לשיטת התביעה הוא המשיב;

(ב) בסמוך לשעה 23:00 נראית תנועה ערה בחניון ומספר אנשים יוצאים במהירות לכיוון היציאה מהחניון. ניתן להבחין בחבורת אנשים מגיעה לכיוון הפאסג' והאיזור הסמוך לו באופן הנראה כי הם מנסים לאתר מישהו (החל מדקה 21:09);

(ג) בהמשך, נראית החבורה כעומדת כניסה לפאסג' (דקה 22:45), והמנוח צועד לכיוון היציאה מהפאסג', היישר למקום בו החבורה, המונה בשלב זה 5 אנשים, מחכה לו. עוד טרם מגיע המנוח לקצה הפאסג', נראה אדם מהחבורה מתקרב אליו על מנת להתעמת איתו, תוך שהוא מבצע תנועה הנראית כתנועת שליפה ממכנסיו. אנשי החבורה מצליחים בשלב זה למנוע את העימות, משתלטים על אותו אדם, מחבקים אותו בחוזקה וגוררים אותו אל מחוץ לפאסג' (דקה 22:49);

(ד) בשלב בו החבורה נמצאת מחוץ לפאסג', אחד האנשים מאותה חבורה, שאינו האדם שהתכוון להתעמת עם המנוח, נראה כמגיע לכיוונו של המנוח ומנסה לשכנעו שלא לצאת מהפאסג' (דקה 23:01), אך המנוח נראה כמי שמתעקש לצאת;

(ה) בשלב זה המנוח יוצא מהפאסג', אך לאחר שרואה את שמתרחש מחוצה לו הוא מנסה לחזור במהירות לפאסג'. מתוך החבורה העומדת בחוץ, נראה כי אחד האנשים מושיט יד קדימה, נראים שני הבזקי ירי מאותה יד מושטת והמנוח נורה בראשו ומתמוטט בסמוך לכניסה (דקה 23:04).

7. נראה כי שלוש שאלות מרכזיות עומדות במחלוקת, והתשובה להן תכתיב את ההכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה.

השאלה הראשונה - האם האדם הנצפה נכנס ומשתתף בחתונה הוא המשיב?

השאלה השנייה - האם האדם הנצפה בתוך הפאסג' כמתקרב לכיוון ממנו מגיע המנוח על מנת להתעמת איתו, ונגרר על ידי חבריו אל מחוץ לפאסג', הוא המשיב?

השאלה השלישית - בעוד החבורה עומדת מחוץ לפאסג', האם המשיב הוא האדם אשר שולף אקדח, מושיט את ידו קדימה ויורה בראשו של המנוח?

אדון בשאלות כסדרן.

השאלה הראשונה - האם האדם הנצפה נכנס ומשתתף בחתונה הוא המשיב?

8. בדקה 15:19 של הסרטון נראה האדם אשר לטענת התביעה הוא המשיב, בזמן כניסתו לאולם האירועים כשהוא לבוש חולצה שחורה קצרה, עם רוכסן לבן מהצווארון ועד מרכז בית החזה (ראה בהקשר זה גם תמונות הסטילס שהופקו מתוך הסרטון, עמודה שמאלית בלוח תצלומים 4 לחוות דעת מז"פ מיום 11.5.15 - מסמך 56 בחומר הראיות, להלן - **חוות דעת מז"פ**).

לאחר שבחנתי את תמונות המשיב כפי שהן מופיעות במאגר המשטרה (והינן חלק מחוות דעת מז"פ) אל מול הסרטון המתעד את כניסתו של אותו אדם לחתונה (ותמונות הסטילס שהופקו מסרטון זה), סבורני כי יש לקבוע, ברמת הנדרשת לשלב זה של ההליך, כי מדובר במשיב.

מסקנתי נשענת על המראה הכללי, מראה הפנים והדמיון במבנה הגוף.

חשוב לציין כי על פי הפסיקה, יכול בית המשפט בשלב הדיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, להכריע גם על פי מראה עיניו, דהיינו להתרשם בעצמו ממידת הדמיון בין התמונות שהופקו ממקטעים שונים של האירוע, וראו בעניין זה האמור בבש"פ 8240/12 **מיכלשווילי נ' מדינת ישראל** (16.11.2012) שם צוינו, בין היתר, הדברים הבאים:

"הכרעה לפי "מראה עיניו" של בית המשפט: המבקש השליך את עיקר יהבו על פגמים נטענים לכאורה שנפלו בהחלטתו הראשונה של בית משפט השלום בזיהוי המבקש כמי שפרץ למחסן. אלא שבהשגותיו

של המבקש אין כדי לעורר כל שאלה עקרונית. מענה לטענותיו מצוי לנו בפסיקת בית משפט זה במסגרת ע"פ 2653/98 בן דוד נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(4) 529 (1998) (להלן: עניין בן דוד), ואף קודם לכך.

9. הגם שזיהוי כאמור יכול לעמוד בפני עצמו, אפנה למספר נתונים נוספים המתיישבים עם מסקנתי.

(א) קצין המשטרה מור יוסף, המכיר את המשיב ונוכחים נוספים בחתונה מפעילות של 8 שנים בתפקידי בילוש ומודיעין, צפה אף הוא בסרטונים וזיהה את המשיב - ראו מזכר 51;

(ב) השוטר אלון בושארי, שכיהן כבלש ורכז מודיעין ברמלה (עיר מגוריו של המשיב), זיהה אף הוא את המשיב - ראו מזכרים 38 - 39;

יש לציין כי זיהוי האדם הנכנס לחתונה כמשיב, כפי שבוצעה על ידי השוטרים מור יוסף ובושארי, אינה פונקציה של השוואה לתמונות המצויות במאגר המשטרתי (כפי שנעשה על ידי) אלא פונקציה של היכרות מוקדמת כתוצאה מפעילות משטרתית רבת שנים. בנסיבות אלה, הזיהוי על ידי השוטרים הוא בעל ערך ראייתי נוסף ושונה.

(ג) היעדר גרסה מטעמו המשיב - אזכיר כי המשיב לא מסר גרסה כלשהי ושמר על שתיקה מוחלטת, גם ביחס לעצם נוכחותו כאורח בחתונה. באותו אופן, גם יתר האנשים אשר נראו בחברתו של המשיב שמרו על זכות השתיקה וסירבו לאשר כי המשיב נכח בחתונה או נצפה בסרטונים.

10. זה המקום להתייחס בתמצית למשמעות הראייתית של חוות דעת מז"פ הקובעת כי ההשוואה בין תמונות האדם שצולם בכניסה לאולם לתמונות המשיב כפי שהן מצויות במערכת המשטרתית מלמדות על התאמה בדרגה של **"סביר(אפשרי בהחלט)"**. יובהר כי מדובר בהשוואת פנים בלבד, ובדרגת וודאות שישית מתוך תשע דרגות במדרג הוודאות.

אני ער לטענת הסניגור לפיה המעבדה המשטרתית יכולה לקבוע זיהוי ברמת וודאות גבוהה מזאת (כפי שנקבעה ביחס לחלק מהאנשים האחרים שנצפו בכניסה לחתונה) אולם לטעמי, ומבלי להידרש לשאלה (שלא הועלתה על ידי הצדדים) האם מדובר בראיה מדעית המתיישבת עם המבחנים שנקבעו בפסיקה [וראו בעניין זה ע"פ 1620/10 **מצגורה נ' מדינת ישראל** (3.12.2013)], הרי בהינתן העובדה כי נקבעה דרגת וודאות שישית, אינני רואה בחוות הדעת כמחלישה את התשתית הראייתית כפי שטענה ההגנה, או כמחזקת אותה כפי שטענה התביעה.

11. נטען על ידי הסניגור כי אין לבסס ממצא כלשהו, ולו ברמה הלכאורית, על עדותו המזהה של השוטר יוחאי קמיל, אשר תיעד את הנראה בסרטונים בשני מזכרים מפורטים, אך רק במזכר שלישי שנכתב מאוחר יותר ציין כי זיהה את המשיב. לא ראיתי להכריע בטענה זאת, שכן בהינתן הנתונים שפורטו לעיל, **אף ללא עדותו של אותו יוחאי קמיל, די כדי לקבוע, ברמה הנדרשת לשלב זה, כי המשיב הוא האדם אשר נכנס לאולם האירועים כשהוא לבוש חולצה שחורה קצרה, עם רוכסן לבן מהצווארון ועד מרכז בית החזה.**

השאלה השנייה - האם האדם הנצפה בתוך הפאסג' כמתקרב לכיוון ממנו מגיע המנוח על מנת להתעמת איתו, ונגרר על ידי חבריו אל מחוץ לפאסג', הוא המשיב?

12. בהתאם לנצפה בסרטונים, אין חולק כי חבורת אנשים, אשר ירדה מאולם האירועים דרך החניון, עומדת בכניסה לפאסג' כאשר בשלב מסוים, ועם הגעת המנוח לפאסג', נראה אחד האנשים מאותה חבורה צועד לכיוון ממנו הגיע במטרה להתעמת איתו, אולם חבריו מצליחים להשתלט עליו וגוררים אותו אל מחוץ לפאסג'.

ההתרחשות שתוארה לעיל נצפית במספר מצלמות: **(א)** החל מדקה 23:35, בסרטון שהופק מאחת ממצלמות חנות האביזרים הממוקמת בכניסה לפאסג' (מצלמה 02); **(ב)** החל מדקה 24:22 ממצלמה נוספת בחנות האביזרים (מצלמה 04); **(ג)** החל מדקה 25:01 ממצלמה הבנק הממוקמת בפאסג'; **(ד)** החל מדקה 25:33 ממצלמה נוספת בחנות האביזרים (מצלמה 03). מהסרטון שהופק ממצלמה זאת רואים את האירוע בבירור, כפי ששלביו השונים תוארו לעיל לרבות הרצח עמו.

13. לאחר שבחנתי את הראיות השונות וצפיתי בסרטונים, סבורני כי יש לקבוע, ברמת הנדרשת לשלב זה של ההליך, כי מדובר באדם שזוהה עוד בשלב כניסתו לחתונה כמשיב.

מסקנתי מבוססת על התרשמות כללית, כמו גם על הדמיון במבנה הגוף, בשיער הקצוץ, ובלבוש הנראה זהה (חולצה שחורה קצרה, עם רוכסן לבן מהצווארון ועד בית מרכז בית החזה). יצוין כי בדקה 25:38 עומדת הדמות המזוהה כמשיב אל מול המצלמה, כך שניתן להבחין היטב בפרטים שצוינו לעיל. אציין כי בשלב זה, נראה המשיב כמי שמנסה לשלוף דבר מה מתוך מכנסיו, אך חבריו מחזיקים אותו וגוררים אותו אל מחוץ לפאסג'.

עוד אזכיר כי עדויות השוטרים אליהן התייחסתי ביחס לשאלה הראשונה, רלוונטיות גם לזיהוי המשיב במקטע זה (הקצין מור יוסף - מזכר 51, והשוטר בושארי - מזכר 39).

גם בהקשר לזיהוי המשיב כאדם שרצה להתעמת עם המנוח בפאסג', הפנה הסניגור לחוות דעת מז"פ אשר קבעה זיהוי בדרגת "לא ניתן לשלול" שהיא דרגת הוודאות הרביעית מתוך תשע דרגות, וביקש להקיש ממנה על

חולשה ראייתית משמעותית.

בחנתי את טענת הסניגור ואינני רואה בחוות דעת מז"פ ככזו המחלישה את הראיות, וזאת בהינתן העובדה כי בחינת מז"פ מתייחסת להשוואת פנים בלבד, ולא להשוואה של מבנה גוף, או של פרטי לבוש. יש לציין כי אף שמדובר בדרגת וודאות רביעית בלבד, לא נמצאו בבדיקת מז"פ מאפיינים השוללים את ההתאמה (ראו הגדרת דרגת הוודאות הרביעית: "**הבדיקה הראתה דמיון בין המוצגים במאפיינים שנבדקו ולא נמצאו פרטים השוללים התאמה. עם זאת, ההתאמה לא הייתה מובהקת**").

השאלה השלישית - בעוד החבורה עומדת מחוץ לפאסג', האם המשיב הוא האדם אשר שולף אקדח, מושיט את ידו קדימה ויורה בראשו של המנוח?

14. כפי שקבעתי, המשיב נגרר על ידי יתר בני חבורתו אל מחוץ לפאסג', ומתוך החבורה העומדת בחוץ, נראה כי אחד האנשים מושיט יד קדימה, נראים שני הבזקי ירי מאותה יד מושטת והמנוח נורה בראשו ומתמוטט בסמוך לכניסה. מקטע זה נראה החל מדקה 23:29 במצלמת חנות האביזרים, כאשר בדקה 24:01, נראית היד השלופה ושני הבזקי הירי.

התשובה לשאלה השלישית נשענת על שני נדבכים ראייתיים המשלימים אחד את השני.

הנדבך הראשון - ראיות נסיבתיות: (א) המשיב הוא זה המעוניין להתעמת עם המשיב ולא אדם אחר מתוך החבורה; **(ב)** בעודו בפאסג' והמנוח מתקדם לכיוונו, המשיב הוא זה הנראה מנסה לשלוף דבר מה מתוך מכנסיו (נראה הניתוח הרלוונטי ביחס לשאלה השנייה); **(ג)** גם לאחר אותו נסיון שליפה, כל בני חבורתו של המשיב נראים כמנסים להרגיעו ולהשתלט עליו ולא ליצור בעצמם אינטראקציה אלימה עם המנוח.

הנדבך השני - ניתוח שניות הירי מתוך הסרטון: בחינה חוזרת ונשנית של הסרטונים, מלמדת כי בשלב בו החבורה עומדת מחוץ לפאסג', שניות לפני הירי, מונה החבורה 5 אנשים. אחד מתוך החבורה, שהוא בוודאות אינו המשיב, נכנס לפאסג' בנסיון למנוע מהמנוח לצאת ולהיפגע. גם אדם נוסף מהחבורה, הלבוש חולצה לבנה, נראה בבירור ככזה שאינו חלק מאותה דבוקה ממנה יוצאת "היד היורה". שני האנשים הנוספים העומדים סמוך למשיב, ולובשים חולצות כהות, נראים כמנסים להשתלט על היורה ואחד מהם אף נראה כמי שמצליח לתפוס את ידו של היורה לאחר הירי.

השילוב שבין שני הנדבכים הביאני למסקנה כי התשובה לשאלה השלישית היא חיובית, דהיינו - הראיות מלמדות כי המשיב הוא האדם אשר שלף את האקדח וירה במנוח.

15. הסניגור התייחס בטיעונו לעדויות שני עדי ראיה אשר תיארו כי אדם לבוש חולצה לבנה הוא היורה,

אולם הצפייה בסרטונים שוללת בוודאות אפשרות זאת. אותו תיאור מוטעה לכאורה של העדים ניתן להסבר על רקע העובדה כי מדובר באירוע הנמשך שניות בודדות בלבד ובשני עדי ראיה שעמדו במרחק מהאירוע באופן שאינו מאפשר להם להבחין היטב בזהות היורה (העד דוד קוירו - עמד בתוך קיוסק בזמן הירי והעד הרצל גביון עמד במרפסת ביתו). גם אותו משפט שנצחק בזירה ונשמע על ידי אחד העדים, בנוסח: "זה בן דודה שלך" (שאין חולק כי אינו נכון בהיעדר קשרי משפחה בין המשיב למנוח) אינו מעלה או מוריד וזאת בשים לב לעובדה כי העד לא שמע את ההקשר המלא, ולא ברור גם אם המשפט נשמע במלואו.

סיכום

16. כפי שציינתי, ניתוח שאלות המשנה יכתיב את ההכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. במקרה דנן, השילוב שבין זיהויו של המשיב בכניסה לחתונה, זיהויו כמי שניסה להתעמת עם המנוח בפסאג' ונגרר על ידי חבריו אל מחוצה לו, לבין מסקנותי ביחס לזהות היורה, מלמד כי קיימת תשתית ראייתית הולמת לשלב בו אנו נמצאים.

17. באשר לעילת המסוכנות ולאפשרות לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר - סבורני כי העבירה המיוחסת למשיב והקלות הבלתי נתפסת בה בוצעה כנצפה בסרטונים, מלמדים על מסוכנות פורצת גבולות ועל היעדר משמעות לחיי אדם, כך שלא ניתן לאיין מסוכנות זאת בחלופת מעצר כלשהי. העונש הצפוי למשיב, היה ויורשע בדין, מקים אף חשש לא מבוטל להימלטות מאימת הדין.

בנסיבות אלה, מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, 11 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט